

Jasje Dasje

Jasje Dasje is een vijfluik over het Groninger studentenleven van Kampenaar
Adriaan Duiveman

Door Adriaan Duiveman

Adriaan Duiveman (1993, Kampen) is eerstejaars geschiedenisstudent aan de Rijksuniversiteit Groningen en de jongste artikelenproducent van Streeknieuws. Zijn eerste stukje voor Streeknieuws schreef hij twee jaar geleden en om dat te vieren schrijft hij nu een columnvijfluik over zijn nieuwe leven in Groningen voor deze krant. Adriaan denkt na een biertje of vijf dat hij ook kan zingen op een karaokeapparaat en hij is een chefkok als het gaat om magnetronmaaltijden. Daarnaast is hij actief in commissies van GHD Ubbo Emmius en de JOVD Groningen.

Ik was een Kampenaar

Ik was een Kampenaar. Gister nog. Nu is alles anders. Bort Koelwijn is niet meer mijn eerbiedwaardige burgervader, mijn telefoonnummer begint niet meer met 038 en op mijn Facebook-pagina verschillen mijn geboorte- en woonplaats. Sinds vandaag ben ik officieel een inwoner van Groningen. Ik verruil het warme ouderlijke nest voor een kamer van 13,5 vierkante meter in de stad waar ik (hopelijk) de komende vier jaar zal wonen.

Het gezicht van mijn moeder betrok toen zij een blik wierp in de gemeenschappelijke ruimte. De huid op haar voorhoofd vormde een geschokte frons en het rood op haar wangen verdween zoals het bloed van Vera Miles in Hitchcock's Psycho wegstroomt in een doucheputje. Op de tafel stonden pannen met daarin een ondefinieerbare roodgroene rijstdrap. Overal in de kamer lagen lege flesjes Bavaria, Heineken en hier en daar een verdwaalde Grolsch beugel. Het was tien uur 's ochtends.

"Als ik mee was geweest met je bezichtiging dan was dit het niet geworden," zei ze terwijl ze de muren bestudeerde. Aan drie roestige spijkers hingen stropdassen en daarnaast keek een meisje in een minieme rode bikini met een zwoele blik uit haar kalender. Op een andere muur, boven de bloemetjesbank van de Kringloop, hing Sabina, de playmate van oktober. Ik kan u vertellen dat u voor de poster de Playboy van deze maand in ieder geval niet meer hoeft te kopen. Tenzij u warme gevoelens heeft voor magere Slavische modellen bij wie u de 24 ribben onder hun lelieblanke borstjes kunt tellen. Ieder zijn smaak.

Mijn kamer zit in de studentenflat aan de Van Heemskerckstraat. Negen verdiepingen volgestouwd met studenten op een mooie locatie in het grensgebied van de zeehelden- en schildersbuurt. Een minuut of drie fietsen van de binnenstad en de faculteit is maar een minuutje lopen. Mijn leven als geschiedenisstudent is nu echt begonnen. Een leven met het ouderlijke gezag op een veilige 120 kilometer afstand, met dikke boeken die je in een week moet uitlezen, waarin aardappel-vleesgroente worden vervangen door pasta-rijst-tosti en kratten bier die... Ach, mijn ouders lezen deze column ook. Ze moeten niet nog ongeruster worden.

Het is nu of nooit. Sinds de langstudeerboete van Zijlstra - ingevoerd door Mark Rutte (zeven jaar geschiedenisstudent) en Verhagen (maar liefst elf jaar geschiedenisstudent) - is het wel erg duur om je studentenleven langer dan vier jaar te laten duren. Voor je het weet zit je naast je verloofde op de bank SBS6 te kijken, verruil je Max Pam voor Kluun en lees je in plaats van Camus en Sartre de Happinez voor je filosofische behoeften. Dan begint dat andere leven. Het leven met een hypotheek, labrador en de AVRO-bode. En de zomervakanties met de caravan naar de kindvriendelijke camping in West-Frankrijk. Nachtmerries.

U kan in de komende vier uitgaven van de Streeknieuws mijn studentenbestaan een beetje volgen. Terwijl u naar kunstschaatsende B-sterren op SBS6 kijkt, u de labrador knuffelt of de AVRO-bode onderin de kattenbak stopt kunt u dan denken aan dat fijne studentenleven dat ik leid. Is dat nou niet leuk?

Gister was ik een Kampenaar.

ikben@adriaanduiveman.nl